

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Lublinie

LLU – 4112-02-01/2013

S/13/008

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Lublinie

ul. Okopowa 7, 20-022 Lublin

T +48 81 461 31 20, F +48 81 461 31 11

llu@nik.gov.pl

Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-112, 20-001 Lublin 1

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	S/13/008 - Prowadzenie postępowań administracyjnych w sprawie realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej.
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Lublinie
Kontrolerzy	1. Artur Bokiniec, główny specjalista k.p., upoważnienie do kontroli nr 85597 z dnia 30.04.2013 r. 2. Katarzyna Typiak, gł. specjalista k.p., upoważnienie do kontroli nr 85598 z dnia 30.04.2013 r. (dowód: akta kontroli str. 1-4)
Jednostka kontrolowana	Lubelski Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Spokojna 4, 20-914 Lublin (dalej: LUW lub Urząd).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Jolanta Szolno-Koguc, Wojewoda Lubelski. (dowód: akta kontroli str. 5)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie¹ prowadzenie przez Lubelski Urząd Wojewódzki postępowań administracyjnych w sprawie realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej – w objętych kontrolą 15 sprawach.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Negatywną ocenę uzasadnia:

- podejmowanie działań w celu rozpatrzenia wniosków o ustalenie prawa do rekompensaty dopiero po upływie od trzech miesięcy do ponad sześciu lat od wpływu wniosków do Urzędu (10 spraw),
- bezczynność LUW w trakcie prowadzonych postępowań i nieinformowanie stron o niezakończaniu spraw w terminie, pomimo takiego wymogu określonego w art. 36 kpa (trzy sprawy),
- niewzewanie strony do uzupełniania braków w jednym z wniosków o ustalenie prawa do rekompensaty, co stanowiło naruszenie art. 6 ust. 6 ustawy o realizacji prawa do rekompensaty²,
- niepodejmowanie inicjatywy dowodowej przy rozpatrywaniu pięciu spraw, tj. naruszenie art. 77 kpa.

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² Ustawa z dnia 8 lipca 2005 r. o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 169, poz. 1418, ze zm.).

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

Opis stanu
faktycznego

Według stanu na 31 marca 2013 r. w LUW zarejestrowanych było 4909 spraw³ dotyczących potwierdzenia prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej, z których w 26,5% (1.303) postępowanie zakończono. Wydano 918 decyzji potwierdzających prawo do rekompensaty oraz 173 decyzje odmawiające potwierdzenia tego prawa. Do końca I kwartału 2013 r. rekompensaty otrzymało 3.068 osób na łączną kwotę 111.566 tys. zł. W pozostałych sprawach (3.606) postępowanie nie zostało zakończone.

(dowód: akta kontroli str. 7-8)

Na podstawie badania 15 spraw o potwierdzenie prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej ustalono, że:

1. Wnioski o potwierdzenie prawa do rekompensaty w 14 sprawach zostały złożone do 31 grudnia 2008 r., tj. w terminie określonym w art. 5 ust. 1 ustawy o realizacji prawa do rekompensaty. W sprawie Nr 12-470 wniosek złożono 15.11.2012 r., tj. po terminie wskazanym w ww. przepisie, w związku z czym decyzją z 17.12.2012 r. Wojewoda Lubelski odmówił potwierdzenia prawa do rekompensaty.
 - a) We wszystkich objętych kontrolą sprawach, dokumenty dołączone do wniosków nie spełniały wymogów określonych w art. 6 ust. 1 – 3 ustawy o realizacji prawa do rekompensaty. Wezwania do uzupełnienia braków skierowano w 13 sprawach w terminie:

Termin (od wpływu wniosku)	Liczba spraw	Wyszczególnienie spraw
do 1 miesiąca	3	12-252 (4 dni), 9-42 (5 dni), 24-195 (27 dni)
od 1 miesiąca do 1 roku	2	2-177 (98 dni), 25-14 (171 dni)
od 1 roku do 3 lat	4	5-111 (648 dni), 25-70 (707 dni), 25-323 (864 dni), 1-29 (825 dni)
od 3 do 6 lat	3	12-729 (1244 dni), 12-559 (1380 dni), 12-635 (1986 dni)
powyżej 6 lat	1	9-61 (2547 dni)

W sprawie Nr 4-350 nie wezwano strony do uzupełnienia braków we wniosku, pomimo takiego obowiązku, wynikającego z art. 6 ust. 6 ustawy o realizacji prawa do rekompensaty, a w sprawie Nr 12-470 – z uwagi na nieterminowe złożenie wniosku o potwierdzenie prawa do rekompensaty.

- b) W 12 sprawach wezwania do uzupełnienia braków skierowano po wejściu w życie ustawy o realizacji prawa do rekompensaty, a wyznaczony termin na uzupełnienie dowodów był zgodny z art. 6 ust. 6 ustawy i wynosił sześć miesięcy. W sprawie Nr 12-252, w wezwaniu z 9.05.2005 r., tj. skierowanym przed wejściem w życie ustawy o realizacji prawa do rekompensaty (7.10.2005 r.), termin na uzupełnienie braków we wniosku określono na siedem dni od doręczenia pisma LUW.

(dowód: akta kontroli str. 148-153, 477-499)

2. Spośród objętych kontrolą spraw, w dwóch wydano decyzje potwierdzające prawo do rekompensaty, a w ośmiu – odmawiające potwierdzenia tego prawa.

³ W jednej sprawie może występować wiele wniosków – poszczególnych spadkobierców, które mogą być zakończone różnymi rozstrzygnięciami (wieloma decyzjami).

a) Decyzje Wojewody Lubelskiego wydane zostały w terminie:

– od 32 dni do 2922 dni od wpływu wniosku do LUW:

Termin (od rejestracji wniosku w LUW)*	Liczba spraw	Wyszczególnienie spraw
do 1 roku	3	12-470 (32 dni), 4-350 (182 dni), 24-195 (342 dni)
od 1 roku do 3 lat	2	9-42 (693 dni), 25-70 (941 dni)
od 3 do 5 lat	3	25-323 (1361 dni), 1-29 (1365 dni), 12-729 (1526 dni),
powyżej 5 lat	2	12-635 (2481), 9-61 (2922 dni)

* Dla wniosków przejętych w 2004 r. z urzędów rejonowych do wyliczeń przyjęto 31.12.2004 r. jako termin wpływu i rejestracji wniosku w LUW.

– od 45 do 499 dni od terminu wyznaczonego na uzupełnienie braków w pierwszym wezwaniu w sprawie, skierowanym na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy o realizacji prawa do rekompensaty:

Termin (od upływu terminu wskazanego w wezwaniu na uzupełnienie brakujących dokumentów)*	Liczba spraw**	Wyszczególnienie spraw
do 2 miesięcy	1	25-70 (45 dni)
od 2 do 5 miesięcy	2	12-729 (93), 24-195 (126 dni)
od 5 do 7 miesięcy	1	9-61 (186 dni)
od 7 do 12 miesięcy	3	12-635 (306), 25-323 (308 dni), 1-29 (351 dni)
powyżej 12 miesięcy	1	9-42 (499 dni)

* sześć miesięcy od daty doręczenia wezwania.

** w sprawach 12-470 i Nr 4-350 przed wydaniem decyzji odmownych nie skierowano wezwań o uzupełnienie brakujących dowodów, decyzje wydano odpowiednio po upływie: 32 i 182 dni od złożenia wniosku.

b) Odwołania od decyzji Wojewody Lubelskiego wniesione zostały w ośmiu objętych kontrolą sprawach. W wyniku ich rozpatrzenia Minister Skarbu Państwa (dalej: MSP) uchylił decyzje Wojewody Lubelskiego i przekazał sprawy do ponownego rozpatrzenia. W pięciu przypadkach postępowanie nie zostało zakończone do dnia kontroli, a w sprawach:

- Nr 25-70 Wojewoda Lubelski wydał 12.12.2012 r. decyzję potwierdzającą prawo do rekompensaty. Decyzję wydano 285 dni od wpływu akt sprawy z MSP (2.03.2012 r.);
- Nr 24-195 Wojewoda Lubelski wydał 10.11.2011 r. (549 dni od wpływu akt z MSP) decyzję odmawiającą prawa do rekompensaty, która została uchylona przez MSP. Kolejna decyzja odmawiająca potwierdzenia prawa do rekompensaty wydana została 11.04.2013 r., tj. 360 dni od zwrotu akt przez MSP (16.04.2012 r.). Decyzja ta została utrzymana w mocy przez organ odwoławczy;
- Nr 4-350 Wojewoda Lubelski wydał decyzje odmawiające prawa do rekompensaty w dniach: 22.04.2011 r. i 29.08.2012 r., tj. odpowiednio: 591 oraz 301 dni od zwrotu akt z MSP.

Długotrwałość prowadzonych postępowań wynikała głównie z nieuzupełnienia wniosków przez strony w wymaganym terminie i kierowania przez Urząd kolejnych wezwań o dostarczenie dokumentów, w których wyznaczano sześciomiesięczny termin na ich uzupełnienie. Z powodu długotrwałych procedur pozyskiwania dowodów (np. prowadzenie postępowań w celu poświadczenia obywatelstwa polskiego, wystąpienie do zagranicznych archiwów), opóźnienia w dostarczaniu dokumentów przez stronę uznawane były

przez LUW za niezawinione. Ponadto w dwóch sprawach (Nr 25-14 i 9-42), na wniosek strony, postępowanie zostało zawieszone.

(dowód: akta kontroli str. 11-153, 160-499)

W trzech sprawach (Nr 12-635, 4-350 i 9-42) stwierdzono okresy niepodjęcia przez LUW działań w celu rozstrzygnięcia sprawy, wynoszące od czterech do dziewięciu miesięcy. W jednym przypadku (Nr 4-350) skutkowało to złożeniem przez stronę zażalenia na niezakończoną sprawę w terminie, uznanego przez MSP (postanowieniem z 12.04.2012 r.) za uzasadnione. Wyznaczony w tym postanowieniu czteromiesięczny termin załatwienia sprawy nie został dotrzymany przez LUW, w związku z czym 29.08.2012 r. złożona została skarga do WSA na bezczynność Wojewody Lubelskiego. Postanowieniem z 15.11.2012 r. WSA umorzył postępowanie ze względu na wydanie przez Wojewodę Lubelskiego decyzji w sprawie (w dniu 29.08.2012 r.).

(dowód: akta kontroli str. 122-147, 319-386, 402-476)

3. W ośmiu kontrolowanych sprawach Wojewoda Lubelski wydał decyzje odmawiające prawa do rekompensaty za nieruchomości pozostawione poza obecnymi granicami RP. Uzasadnieniem decyzji było niespełnienie przez wnioskodawców wymogów art. 2, 3, 5 ust. 1 i art. 6 ustawy o realizacji prawa do rekompensaty, tj. w szczególności złożenie wniosku po terminie wynikającym z ustawy oraz niedostarczenie dowodów świadczących m.in. o przyczynach pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej, ich rodzaju i powierzchni. Decyzje zostały uchylone przez MSP, a sprawy przekazano do ponownego rozpatrzenia. Przyczyną uchYLENIA tych decyzji przez organ odwoławczy było:

- niepodjęcie przez LUW z urzędu działań w celu wyjaśnienia sprawy i zgromadzenia materiału dowodowego, co stanowiło naruszenie art. 77 kpa (sprawy Nr 25-70, 24-195, 9-61, 12-470, 4-350),
- wyrok Trybunału Konstytucyjnego SK 11/12 z 23.10.2012 r. (decyzja Nr 1134/12 z 28.09.2012 r. wydana w sprawie Nr 25-323),
- nie poinformowanie stron o wadach przedłożonych dowodów lub przyczynach ich nieuwzględnienia (sprawy Nr 9-42, 12-635).

(dowód: akta kontroli str. 11-153, 160-499)

W wyniku ponownego rozpatrzenia spraw przez Urząd, w trzech postępowaniach (Nr 25-70, 24-195, 4-350) wydane zostały przez Wojewodę Lubelskiego decyzje:

- w sprawie Nr 25-70 wydano 12.12.2012 r. decyzję potwierdzającą prawo do rekompensaty, od której wnioskodawcy złożyli odwołanie z powodu nieuwzględnienia w niej jednego ze spadkobierców. MSP (decyzją z 8.02.2013 r.) uchylił rozstrzygnięcie Wojewody Lubelskiego i skierował sprawę do ponownego rozpatrzenia, zwracając uwagę na brak działań Urzędu w celu ustalenia wszystkich spadkobierców. Działania w tym zakresie LUW podjął niezwłocznie po otrzymaniu akt sprawy z MSP;
- w sprawie Nr 24-195 10.11.2011 r. wydano m.in. decyzję Nr 981/11 odmawiającą potwierdzenia prawa do rekompensaty, którą MSP uchylił w dniu 6.02.2012 r., zarzucając Urzędowi m.in. brak inicjatywy dowodowej w ustalaniu przyczyn opuszczenia nieruchomości pozostawionej poza obecnymi granicami RP. Decyzją z 11.04.2013 r. (utrzymaną w mocy przez MSP) Wojewoda Lubelski ponownie odmówił potwierdzenia prawa do rekompensaty z uwagi na brak dowodów świadczących o: pozostawieniu nieruchomości poza obecnymi granicami RP przez jej właściciela oraz

opuszczeniu byłych terenów RP na skutek okoliczności związanych z wojną rozpoczętą w 1939 r.;

- w sprawie Nr 4-350 wydano 22.04.2011 r. decyzję odmawiającą prawa do rekompensaty, z powodu braku dowodów świadczących o: pozostawieniu nieruchomości poza obecnymi granicami RP oraz opuszczeniu byłych terenów RP przez właściciela nieruchomości w związku z wojną rozpoczętą w 1939 r. Decyzja została uchylona przez MSP w dniu 31.08.2011 r., zarzucono LUW m.in. niepodjęcie działań w celu wykazania przesłanki przymusu opuszczenia byłych terenów RP przez właściciela nieruchomości oraz bezzasadne odrzucenie dowodu w sprawie (dokumentu potwierdzającego prawo własności do pozostawionego majątku). Decyzją z 29.08.2012 r. Wojewoda Lubelski ponownie odmówił prawa do rekompensaty z uwagi na niespełnienie wymogów ustawy o realizacji prawa do rekompensaty. MSP, decyzją z 16.04.2013 r., uchylił rozstrzygnięcie Wojewody Lubelskiego i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia, zarzucając LUW nieprzeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w zakresie spełnienia przesłanki przymusu opuszczenia byłych terenów RP przez właściciela nieruchomości oraz niezastosowanie się do wytycznych przekazanych w decyzji z 31.08.2011 r., poprzez ograniczenie działań Urzędu do przesłuchania strony, a zaniechanie: wezwania stron do wykazania przesłanki przymusu oraz wystąpienia do odpowiednich urzędów polskich i zagranicznych w celu jej ustalenia. Według wyjaśnienia Dyrektora Wydziału Gospodarki Nieruchomościami i Skarbu Państwa LUW (dalej: WGNiSP) w wytycznych MSP w pierwszej kolejności zobowiązano organ I instancji do przesłuchania strony w celu stwierdzenia zaistnienia faktu stosowania represji przez ówczesne władze sowieckie w stosunku do właścicielki pozostawionej nieruchomości, a następnie – do wystąpienia do odpowiednich instytucji w celu pozyskania dokumentów potwierdzających fakt represji. Przesłuchanie strony wykluczyło okoliczności mogące wskazywać na represjonowanie właścicielki nieruchomości, w związku z czym odstąpiono od wystąpień do instytucji posiadających stosowne materiały archiwalne.

Pozostałe postępowania, prowadzone w związku z uchYLENIEM decyzji Wojewody Lubelskiego, nie zostały zakończone do dnia kontroli NIK.

(dowód: akta kontroli str. 67-121, 148-153, 196-279, 402-499, 529)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. W 10 sprawach⁴, pierwsze czynności w celu ich rozpatrzenia (wezwania wnioskodawców do uzupełnienia braków we wnioskach) podjęto dopiero po upływie od trzech miesięcy do ponad sześciu lat od wpływu wniosków do LUW.

Według wyjaśnienia Dyrektora WGNiSP wynikało to z dużej ilości przejętych do rozpatrzenia wniosków i braku możliwości – przy ograniczonej obsadzie personalnej – niezwłocznego wszczęcia procedury we wszystkich sprawach.

(dowód: akta kontroli str. 11, 18-19, 37-38, 67-69, 122-123, 160-161, 171-172, 185-186, 280-281, 387-388, 155-158, 509-528)

2. W sprawie Nr 4-350 nie wezwano strony do uzupełnienia braków we wniosku, pomimo takiego obowiązku wynikającego z art. 6 ust. 6 ustawy o realizacji prawa do rekompensaty. W dniu 16.06.2008 r. wydana została decyzja odmawiająca

⁴ Nr 1-29, 2-177, 5-111, 9-61, 12-559, 12-635, 12-729, 25-14, 25-70, 25-323.

prawa do rekompensaty z powodu braku dowodów potwierdzających prawo do rekompensaty, wskazanych w art. 6 ust. 4 pkt 1 i 2 oraz w art. 6 ust. 5 wymienionej ustawy.

Według wyjaśnienia Dyrektora WGNiSP, przez kilka pierwszych lat po wejściu w życie ustawy o realizacji prawa do rekompensaty pracownicy komórki dotyczącej tzw. mienia zabużańskiego prowadzili bezpośrednią obsługę połączoną z szeroko zakrojoną akcją informacyjną dla zgłaszających się interesantów, dotyczącą wymaganych dowodów oraz szans uzyskania rekompensaty, co skutkowało brakiem pisemnych wezwań. W sprawie Nr 4-350 wnioskodawca wielokrotnie bezpośrednio (lub telefonicznie) zgłaszał się do Urzędu, w trakcie tych wizyt był wyczerpująco informowany o brakach w przedłożonej dokumentacji.

(dowód: akta kontroli str. 402-412, 500-505)

3. W trzech sprawach stwierdzono nieuzasadnione okresy bezczynności organu, tj.:
- w sprawie Nr 12-635 zwłoka w podjęciu czynności wyniosła ponad cztery miesiące, od 14.03.2012 r. (wpływ akt z MSP do LUW) do 18.07.2012 r. (wpływ pisma Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego prowadzącego postępowanie w sprawie potwierdzenia obywatelstwa współwłaściciela nieruchomości pozostawionej poza obecnymi granicami RP),
 - w sprawie Nr 4-350 stwierdzono nw. okresy niepodjęcia czynności:
 - o ponad cztery miesiące, tj. od 8.09.2009 r. (wpływ akt z MSP po uchyleniu decyzji Wojewody Lubelskiego z 16.06.2008 r.) do 19.01.2010 r. (wezwanie stron do uzupełnienia wniosku),
 - o ponad siedem miesięcy, tj. od 7.07.2010 r. (dostarczenie przez stronę dokumentów) do 25.02.2011 r. (wezwanie do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym),
 - o ponad siedem miesięcy, od 2.11.2011 r. (wpływ akt z MSP po uchyleniu decyzji Wojewody Lubelskiego z 22.04.2011 r.) do 8.08.2012 r. (skierowanie pisma w sprawie przesłuchania strony)⁵;
 - w sprawie Nr 9-42 zwłoka w podjęciu czynności wyniosła ponad dziewięć miesięcy, od 3.06.2009 r. (uzupełnienie dowodów przez stronę) do 23.03.2010 r. (wystąpienie LUW o informacje w ewidencji gruntów).

W sprawach tych nie dopełniono wynikającego z art. 36 kpa obowiązku zawiadomienia strony o niezakończonym postępowaniu w terminie.

Dyrektor WGNiSP wyjaśnił, że nieprawidłowości wynikały z rotacji zatrudnienia i zmiany osób prowadzących postępowania.

(dowód: akta kontroli str. 122-123, 155-159, 319-320, 402-405, 500-505, 513-528)

4. LUW nie podejmował czynności w celu zebrania materiału dowodowego, pomimo takiej dyspozycji wynikającej z art. 77 kpa, ograniczając się do oceny dowodów przedłożonych przez stronę postępowania. Dotyczyło to spraw Nr 9-61, 25-70, 24-195, 12-470, 4-350 i było przyczyną uchylenia przez MSP decyzji Wojewody Lubelskiego wydanych w sprawie potwierdzenia prawa do rekompensaty.

Dyrektor WGNiSP wyjaśnił, że zasadniczo obowiązek udokumentowania prawa do rekompensaty spoczywa na wnioskodawcy, jednakże w większości prowadzonych spraw podejmowane są inicjatywy dowodowe z urzędu, w szczególności, gdy przedłożony przez stronę materiał dowodowy budzi

⁵ Z wyłączeniem okresu rozpatrywania przez MSP zażalenia na niezakończonym postępowaniu w terminie (od 20.02.2012 r. do 18.04.2012 r.).

wątpliwości. Inicjatywy dowodowe podejmowane są z urzędu również w przypadku osób starszych bądź nieporadnych, które mimo instruowania o możliwościach pozyskania stosownych dokumentów nie radzą sobie z tym. W ramach inicjatywy dowodowej organ prowadzący postępowanie pozyskuje dokumenty z archiwów państwowych (np. uwierzytelnione kopie orzeczeń Państwowego Urzędu Repatriacji), sądów (postanowienia spadkowe, orzeczenia o pozostawieniu mienia) i organów administracji (pierwsze wnioski dowodowe złożone po repatriacji, zaświadczenia organu prowadzącego ewidencję gruntów i budynków o nieruchomościach nadanych w zamian za nieruchomości pozostawione za granicą). Posiłkowo wykorzystywana jest też literatura historyczna oraz tzw. „Księga adresowa”, stanowiąca opis miejscowości kresowych. Odnośnie spraw, będących przedmiotem rozstrzygnięć organu II instancji, należy zauważyć, że organ ten bardzo szeroko interpretuje przepisy dotyczące obowiązków organów I instancji w zakresie wszechstronnego zgromadzenia materiału dowodowego. Nie mniej jednak wytyczne organu odwoławczego w tym zakresie są zawsze realizowane.

(dowód: akta kontroli str. 67-121, 155-159, 196-268, 280-318, 402-459, 500-505, 513-528)

Uwagi dotyczące
badanej działalności

Dotychczasowe działania Urzędu podjęte w celu przyspieszenia realizacji zadania Wojewody w zakresie ustalania prawa do rekompensaty za mienie pozostawione poza obecnymi granicami RP polegały w szczególności na zwiększeniu zatrudnienia w oddziale ds. rekompensat WGNiSP (z pięciu do sześciu osób, od czerwca 2012 r.). Zdaniem NIK działania te nie były wystarczające. Spośród zarejestrowanych w Urzędzie spraw o ustalenie prawa do rekompensaty, ponad 73% (3,6 tys.) nie zostało zakończone do końca I kwartału 2013 r. Ze sporządzonego na potrzeby kontroli zestawienia 51 losowo wybranych spraw wynika, że w 26 (51 %) od 2004 r. nie podjęto jeszcze żadnych działań w celu ich rozpatrzenia. Termin zakończenia realizacji tego zadania Urząd oszacował na 2025 r., co oznacza, że rozpatrywanie części wniosków o ustalenie prawa do rekompensaty, złożonych w ustawowym terminie do 31.12.2008 r., będzie trwało 17 lat.

(dowód: akta kontroli str. 6, 9-10, 154-156, 159, 506-512)

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli⁶, wnosi o:

1. Podjęcie działań w celu rozpatrzenia wszystkich zarejestrowanych w LUW wniosków o ustalenie prawa do rekompensaty za mienie pozostawione poza obecnymi granicami RP.
2. Wyeliminowanie okresów bezczynności w trakcie prowadzonych postępowań.
3. Zawiadamianie stron postępowania o przyczynach niezakończono sprawy w terminie.
4. Podejmowanie z urzędu działań w celu wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego.

⁶ Dz. U. z 2012 r., poz.82, ze zm.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Lublinie.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Lublin, dnia 05 lipca 2013 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Lublinie

Dyrektor

Kontrolerzy
Artur Bokiniec
gł. specjalista k.p.

.....
podpis

.....
podpis

Katarzyna Typiak
gł. specjalista k.p.

.....
podpis